

BOXELL, Oliver; MARQUIS, Andre: Understanding Schizophrenia: An integral analysis of the etiology and treatment of schizophrenia: Integrated pluralism in research and clinical practice. *Journal of Psychotherapy Integration*, 2022.

Pochopení schizofrenie: Sjednocující analýza její etiologie a léčby

Pozn.: Části tohoto článku jsou čerpány/upraveny z Boxel and Marquis (2022).

Integrace různých přístupů k psychoterapii je často zmařena jednostrannými a nepodloženými formami zkoumání, z nichž různí teoretici čerpají. Problém se přirozeně rozšiřuje také na související empirický výzkum a klinickou praxi, často proto, že výzkumníci a kliničtí pracovníci pracují s různými předpoklady a zájmy a analyzují různé aspekty stejného fenoménu. Jednotné chápání možností léčby psychopatologie vyžaduje prostředky, s jejichž pomocí lze integrovat různé etiologické faktory a konceptualizovat interakce a vztahy mezi nimi.

V případě schizofrenie je o její neurobiologii ve srovnání s jinými poruchami v oblasti duševního zdraví známo obvykle mnoho, a to vzhledem k rozsahu rozdílů ve struktuře a funkcích mozku ve srovnání s běžnou populací. I když je třeba ještě mnoho objevit, je k dispozici mnoho výzkumů schizofrenie a důležitých poznatků o jejích základních biologických mechanismech. Je také důležité zvážit vztah mezi mechanismy a poznatky z jiné literatury, které pokrývají související vyvolávající predisponující a udržující faktory. To zahrnuje například attachment a raný vývoj, traumatické události, rodinu, genetiku a epigenetiku, mezilidské interakce, metakognici a teorii mysli, geografii, socioekonomický status a spiritualitu. Navzdory značné empirické podpoře všech uvedených faktorů však „literatura o psychoterapii jedinců s psychózou zůstává rozstříštěná“ (Ridenour et al., 2019, s. 249).

Ve snaze integrovat různorodou a rozstříštěnou literaturu zabývající se schizofrenií uspořádali Boxel a Marquis (2022) různé predisponující, vyvolávající a udržující etiologické faktory a léčebné postupy do metateoretického rámce založeného

na principech integrální teorie (Marquis, 2018; Wilber, 2000). To je typickým znakem sjednocujícího přístupu k integraci psychoterapie, který organizuje výzkum, teorie, techniky a principy napříč biologickými, psychologickými, sociokulturními a spirituálními oblastmi zkoumání do holistických metateoretických rámců. Tím se snižuje šance pro redukcionismus a usnadňuje komplexní konceptualizace a praxe (Marquis et al., 2021). Boxell a Marquis (2022) navíc explicitně identifikovali vazby mezi jednotným chápáním etiologie a různými přístupy v léčbě. Tento typ interdisciplinární analýzy poskytuje koncepční základ, z něhož lze motivovat budoucí vývoj integrované teorie, výzkum a klinickou praxi, včetně otevírání možností zkoumat, jak se vzájemně ovlivňují heterogenní etiologické faktory a mechanismy, a jak takové interakce ovlivňují léčbu. Rovněž předpokládá, že člověk musí porozumět co největšímu počtu aspektů předmětu zkoumání, protože perspektiva, kterou vezmeme, ovlivňuje typ dat, která budou shromažďována a analyzována.

Obecně řečeno, integrální teorie stanoví, že existují čtyři široké analýzy nebo kvadranty (Marquis, 2018; Wilber, 2000). Průsečík dvou os (vnitřní - vnější a individuální - kolektivní) tvoří čtyři kvadranty:

- Behaviorální (pravý horní kvadrant) – na jedince nahlížíme zvenčí (tj. relativně objektivní perspektivou jednotlivých struktur, chování, událostí a procesů, které jsou zvenčí pozorovatelné)
- Sociální (pravý dolní kvadrant) – na kolektiv nahlížíme zvenčí (tj. interobjektivní perspektivou systémů, jako je rodina, ekonomická struktura, politický systém)
- Zážitkový (levý horní kvadrant) – na jedince nahlížíme zevnitř (tj. subjektivní, fenomenální dimenze individuálního vědomí)
- Kulturní (dolní levý kvadrant) – na kolektiv nahlížíme zevnitř (tj. sdílené světonázory, zvyky, lingvistickou sémantiku, etiku, hodnoty a další významné aktivity, které členové dané kultury vzájemně sdílejí).

S kvadranty jako sjednocujícím rámcem vzali Boxell a Marquis (2022) fragmentovaný pluralismus (různá literatura o etiologii a léčbě schizofrenie) a transformovali jej do integrovaného pluralismu. Z pravého horního kvadrantu (behaviorálního) etiologické faktory zahrnují genetické predispozice, chemii mozku, rozdíly ve strukturách mozku, imunitní funkce a infekce. Typy rozdílů ve struktuře

mozku jsou v souladu s traumatem v souvislosti s nejistým attachmentem a jako odpověď produkují bludy, halucinace a dezorganizaci. Mezi léčebné postupy zde patří farmakoterapie, hluboká mozková stimulace a kognitivně behaviorální terapie. Z pravého dolního kvadrantu (sociálního) etiologické faktory zahrnují sociální determinanty zdraví, jako je nižší socioekonomický status, sociální znevýhodnění, stejně jako dynamika rodinných systémů. Léčebné postupy zde zahrnují terapii rodinných systémů, osvětu a psychoedukaci ke zvýšení povědomí mezi klienty, jejich sociálními sítěmi a širokou veřejností. Z vnitřních (levého horního a levého dolního) kvadrantů lze mnohé symptomy sebe-narušení připsat deficitům v mentalizaci, metakognici a teorii mysli. Náboženství a spiritualita mohou být buď ochranným faktorem, nebo rizikovým faktorem, který dále upevňuje rysy schizofrenie. Ošetření vnitřku zahrnuje důležitost empatického naslouchání, ověřování a pomoci jednotlivcům posilovat jejich pocit sebe sama, sebeúcty a odolnosti. Interpersonální a psychodynamické přístupy (léčba založená na mentalizaci a různé metakognitivní přístupy), získávají empirickou podporu jako účinnou pro pacienty se schizofrenií. Další podrobnosti o čemkoli zde uvedeném získáte u Boxella a Marquise (2022).

Přeložila: Lívía Šimková

References

1. Boxell, O. & Marquis, A. (2022). An integral analysis of the etiology and treatment of schizophrenia: Integrated pluralism in research and clinical practice. *Journal of Psychotherapy Integration*. <https://doi.org/10.1037/int0000277>
2. Marquis, A. (2018). *Integral Psychotherapy: A Unifying Approach*. New York, NY: Routledge.
3. Marquis, A., Henriques, G., Anchin, J., Critchfield, K., Harris, J., Ingram, B., Magnavita, J., & Osborn, K. (2021). Unification: The Fifth Pathway to Psychotherapy Integration. *Journal of Contemporary Psychotherapy*, 51, 285–294.
4. Ridenour, J. M., Hamm, J. A., & Czaja, M. (2019). A review of psychotherapeutic models and treatments for psychosis. *Psychosis*, 11(3), 248-260.

5. Wilber, K. (2000). *The Collected Works, Vol. 6: Sex, Ecology, Spirituality*. Boston, MA: Shambhala.